

ØSTRE LANDSRET
DOM
afsagt den 22. februar 2019

Sag BS-[nummer]
(15. afdeling)

Forsikring

mod

A

Retten på Frederiksberg har den 29. oktober 2018 afsagt dom i 1. instans (sag BS-[nummer]).

Landsdommerne Joachim Kromann, Bo Østergaard og Bettina Bang Jakobsen (kst.) har deltaget i ankesagens afgørelse.

Påstande

Appellanten, Forsikring, har nedlagt påstand om frifindelse.

Indstævnte, A, har påstået dommen stadfæstet.

Supplerende sagsfremstilling

I anledning af gener fra trafikulykken den 30. september 2011 blev A efter sin henvendelse til lægevagten den 1. oktober 2011 behandlet hos kiropraktor den

5. og 6. oktober 2011. Han bad den 7. oktober 2011 sin egen læge om at komme i konsultation dagen efter, og han kom i konsultation den 11. oktober 2011. Han modtog yderligere behandlinger hos kiropraktor i oktober måned 2011.

I besvarelsen af 13. oktober 2011 af spørgeskemaet fra Forsikring anførte A ud over startdatoen for sine symptomer og karakteren af disse blandt andet, at han ønskede at anmelde krav på grundlag af 70-100 % invaliditet.

Af speciallægeerklæring afgivet af speciallæge i neurokirurgi, B, den 4. marts 2015, fremgår blandt andet:

"Konklusion

57-årig mand med en lang karriere inden for bankverdenen bag sig.

Har i en årrække haft alkoholoverforbrug og har i 2012 fået diagnosticeret personlighedsforstyrrelse.

Den 30.09.11 var han udsat for indirekte nakketraume, idet han holdt helt stille på en motorvej og bliver ramt bagfra med 60-80 km/timen af modparten. Skadelidte havde trailer på sin bil. Efterfølgende kunne traileren ikke fjernes, fordi krogeren var bøjet helt ind i bilen. Skadelidte fik inden for den første ½ time nakkesmerter, som forværredes over det første døgn og han har ikke kunnet komme af med smerterne siden. I løbet af de første uger tilkom også nakkehovedpine og udstråling i begge arme samt tinnitus. Han har ikke kunnet vende tilbage til sine normale arbejdsfunktioner. Var dog sygemeldt på grund af depression, da ulykken skete. Han har ikke aktuelt behov for antidepressiv medicin og har på ingen måde depressive træk ved undersøgelsen i dag. Ved objektiv undersøgelse findes indskrænket bevægelighed i nakken. Den anmeldte hændelse er årsag til skadelidtes nuværende gener i form af nakkesmerter med udstråling til armene, nakkehovedpine, øresusen og svimmelhed. Tilstand vurderes til at være medicinsk stationær."

Der er ikke afgivet forklaringer for landsretten.

Anbringender

For landsretten har Forsikring frafaldet sit anbringende om, at der ikke er årsagssammenhæng mellem ulykken den 30. september 2011 og A's varige mén.

Vedrørende forældelse har parterne for landsretten i det væsentlige gentaget deres anbringender for byretten.

Landsrettens begrundelse og resultat

A anlagde denne sag om blandt andet godtgørelse for varigt mén den 5. november 2014. For landsretten angår sagen alene spørgsmålet om, hvorvidt forældelse af A's krav om godtgørelse for varigt mén indtrådte 3 år efter Forsikrings anerkendelse af skaden ved brev af 4. oktober 2011. jf. forsikringsaftalelovens § 29, stk. 5, 2. pkt., eller om begyndelsestidspunktet for den 3-årige forældelse har været udskudt eller suspenderet til et senere tidspunkt end den 4. november 2011, således at kravet ikke var forældet ved sagens anlæg.

A blev påført et indirekte nakketraume ved trafikulykken den 30. september 2011. Efter de lægelige oplysninger, herunder journalen vedrørende hans henvendelse til lægevagten den 1. oktober 2011, journalerne fra egen læge og kiropraktor vedrørende hans henvendelser i oktober 2011, oplysningerne afgivet af ham til Forsikring den 13. og 19. oktober 2011 og erklæringen afgivet af speciallæge i neurokirurgi, B, den 4. marts 2015, lægger landsretten til grund, at A den 30. september 2011 eller umiddelbart herefter konstaterede, at ulykken havde påført ham betydelige helbredsmæssige gener. Efter de lægelige oplysninger og Retslægerådets besvarelse af navnlig spørgsmål F kan det endvidere lægges til grund, at generne har været stort set uforandrede og vedvarende siden ulykken.

Under disse omstændigheder finder landsretten, at det på skadestidspunktet den 30. september 2011 eller umiddelbart herefter var påregneligt for A, at skaden ville medføre varigt mén. Der er derfor ikke grundlag for at anse begyndelsestidspunktet for forældelse af A's krav om godtgørelse for varigt mén for udskudt eller suspenderet til et senere tidspunkt end den 4. november 2011, jf. forældelseslovens § 2, stk. 4, og § 3, stk. 2. A's krav om godtgørelse for varigt mén var derfor forældet, da han anlagde denne sag den 5. november 2014, jf. forældelseslovens § 3, stk. 1.

Som følge heraf tages Forsikrings påstand om frifindelse til følge.

Efter sagens udfald skal A i sagsomkostninger for begge retter betale 52.060 kr. til Forsikring. 50.000 kr. af beløbet er til dækning af udgifter til advokatbistand ekskl. moms og 2.060 kr. til retsafgift. Ud over sagens værdi er der ved fastsættelsen af beløbet til advokat taget hensyn til sagens omfang og forløb for henholdsvis byretten og landsretten.

THI KENDES FOR RET:

Forsikring frifindes.

I sagsomkostninger for begge retter skal A inden 14 dage betale 52.060 kr. til Forsikring. Beløbet forrentes efter rentelovens § 8 a.

